

hagut de fer molts equilibris i potser per això mateix he resultat poc clar, circumstància que vós teniu molta habilitat en aprofitar per a eludir responsabilitats, o voler-les compartir amb els companys de Junta, als quals ningú no ha acusat. En aquest punt no hi valen subterfugis, ja que segons la relació dels fets, feta pels companys al·ludits, vós volguereu portar tota la responsabilitat que a la nostra regió podia cabre. Si teniu mitjans de defensa, m'alegraré molt de donar-vos ocasió d'estampar-los perquè de la vostra defensa oral en la Junta general del Col·legi no en queda rastre, si no és en l'acta, que encara no coneixem; però tinc de dir-vos que no sé si arribareu a convèncer als vostres incondicionals, però a molts amics meus i a mi, no. Tindria una gran satisfacció que ara ho aconseguíssiu, en el qual cas, és inútil dir-vos que ho confessaria paladinament.

Dieu que barrejo a l'obra del Col·legi "l'escalafó dels titulars i la comissió d'igualtat". Per a demostrar que "alguns companys, crec que sense adonar-se'n es sentiren desposseïts" de l'esperit primitiu del Sindicat, dic que "per altra part (entenc, fora del Col·legi, ja que aquí apunto un mal general) vingueren aquelles altres coses; i en el paràgraf següent repeteixo: "Per altra part, ja he dit que la invasió se sentí fora del Col·legi, i que potser els propis interessats no se n'adonaren que el corrent els arrossegava." Sembla que resulta clar que no atribueixo aquestes coses al Col·legi; més bé això resulta un atenuant, en intentar demostrar, encertada o erradament, sempre segons el meu criteri personal, que el mal era general. Per això anava a veure si feia opinió en contra.

Si totes aquestes coses minven la influència del Sindicat, i això no ho dic jo sol¹, bé serà que en els que les executen se'ls ha afeblit, conscientment o inconscientment l'esperit del mateix, o sigui que "se sentiren desposseïts d'aquell esperit que hem dit abans", tal com jo dic referint-me al primitiu, al que obligava a sacrificar en el possible el Col·legi i el seu esperit—digui's influència oficial—en ares del Sindicat. Jo no dic més que això, sense parlar de "renegats".

Per aquí es deia, i es desprèn de la relació que fa el Dr. Batistini, de l'ocorregut en l'Assemblea de Barcelona, que tots els individus del Consell

i altres no hi cabien de satisfacció, en rebre la notícia de l'aprovació dels Estatus, i que hi havia felicitacions per a tothom¹. Això bé devien considerar-se com a llores conquerits, si no cercats—cosa difícil de provar, naturalment—almenys disposats a recollir-los, pels individus del Consell, i consti que no he immiscuït en lloc la "Junta honorable amb la qual voleu emparar-vos. Ja veieu, doncs, amic Garcia Tornel, que jo no "falsejo" els fets com dieu vós, amb termes tan poc "parlamentaris", que rebutjo en absolut, que també "em revoltien" amb més raó que a vós, ja que em resulten calumniosos, i que espero tindreu l'amabilitat de retirar.

Dieu que ningú no ha posat en vigor els Estatus. ¿No s'hi ha posat la "Previsión Nacional" que és obra seva? ¿No són vigents? ¿Què més voleu?

Dieu que "ignore que ben aviat s'ha de celebrar una Assemblea de Col·legis, l'únic tema de la qual és la discussió i reforma dels Estatus". Efectivament, ho ignorava, malgrat haver mirat tots els números del *Bulletí del Col·legi* que han vingut a les meves mans per a veure si hi trobava alguna notícia, referent a l'execució dels acords de la Junta general; i he tingut la dissort de no trobar-n'hi cap. Per altra part, això no resta gens d'importància al que s'havia fet abans, i entenc que convenia fer opinió perquè no es repetís. Es d'aplaudir de totes maneres, i no vull escatimar-vos-ho, el desig d'esmena.

Dieu que he estat allunyat de la vida interna del Sindicat. En prova del contrari, us diré que sé que el Consell no sabia res de l'elaboració dels Estatus, com també sé que després de les discussions sobre els mateixos, i amb motiu de la implantació de la "Previsión", la col·laboració amb els Consells del Sindicat i La Mutual ha estat contínua, la qual cosa aplaudeixo també sense reserves. Aquest canvi, aquesta tendència a la major comunicació amb els altres, es veu amb tot i me n'alegro. Si durant la gestió dels Estatus haguessiu fet com amb el Reglament, del projecte del qual tothom ha pogut assabentar-se, no hauria passat res. Per altra part, la meua crítica es refereix als fets d'abans. També tinc de dir que hom ha de jutjar de les coses pel coneixement que pú-

¹ Vegi's l'art. del Dr. Mas i Oliver, BUTLLETÍ del juny últim.

¹ Art. publicat en el núm. de l'abril darrer d'aquest BUTLLETÍ.